

РЕШЕНИЕ

№ 1355

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **160** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от И. Д. С. от [населено място], депозирана от пълномощника ѝ адв. Ч. П. от САК против мълчалив отказ на Кмета на [община], обл. С. за предоставяне на обществена информация по подадено от нея заявление, изпратено на 19.11.2020 г., връчено на 02.12.2020 г. чрез Системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, поради което се иска неговата отмяна и изпращане на преписката на ответника със задължение да се произнесе. Претендират се и направените в хода на съдебното производство разноски.

Ответникът Кмета на [община], обл. С. не е изразил становище по жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, съдържаща само входирано при ответника заявление с рег. №ЗДИ-21/02.12.2020 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление, изпратено чрез Системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно

управление“ на 19.11.2020 г. от И. Д. С. от [населено място], отворено от ответника на 02.12.2020 г., входирано с рег. №ЗДИ-21 от същата дата. Със същото е поискан достъп до подробно описана в него обществена информация, а именно: 1.Какви са сумите, изплатени от общината към съконтрахенти за строителство, услуги и доставки по договори или фактури на стойност под праговете на чл.20, ал.4 ЗОП за периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г.; 2. Копие от всички фактури по т.1 със заличени лични данни; 3. За периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г. общината изпадала ли е в забавапри изплащане на дължими суми по договори със съконтрахенти и ако да, за колко дни и каква е сумата на санкцията /лихва, неустойка/ по всеки договор по отделно, която общината е заплатила; 4. Да се подочи източник на средствата за извършени плащания по т.1 за периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г.; 5. Ползвала ли е общината финансов кредит за периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г., в какъв размер и от коя финансова институция; 6. Какви са сумите, заплатени от общината за лихви, такси обслужване и други разходи по ползвани кредити за периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г.; 7. Какви обезпечения са предоставени на финансовата институция по т.5 и на каква стойност; 8. Наложени ли са на общината финансови корекции от финансиращ орган по европрограми за периода 01.01.2015 г. 20.09.2020 г.; 9. На каква стойност са финансовите корекции от финансиращ орган за всеки един проект по т.8; 10. Каква е причината за наложениет финансови корекции за всеки един проект по т.8.

З. е направил искане информацията да бъде получена по електронен път на посочен от нея адрес, съгласно чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ.

В предвидения законов срок не е налице произнасяне от страна на административния орган. Няма данни за произнасяне и до момента на постановяване на настоящото решение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване мълчалив отказ. Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл.40, ал.1 ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. От представените по делото доказателства е видно, че оспорващата е депозирал заявление за достъп до обществена информация на 19.11.2020 г. чрез Системата за сигурно електронно връчване на Държавна агенция „Електронно управление“. Същото е получено и регистрирано от ответника рег. №ЗДИ-21/02.12.2020 г. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ задълженият субект е следвало да го разгледа в срок не по-дълъг от 14-дневен срок от датата на регистриране, следователно до 16.12.2020 г. Безспорно в този срок, а и след това същият не се е произнесъл. Съгласно чл.149, ал.2 АПК мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. При тази уредба срокът за оспорване на мълчаливия отказ е започнал да тече на 17.12.2020 г. и е изтекъл на 17.01.2021 г. Жалбата е подадена на 22.12.2020 г., т.е. в срок. За жалбоподателя е налице и интерес от обжалването, тъй като е отказан достъп до поисканата обществена информация.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл.28, ал.2 ЗДОИ е предвидено,

че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. От тълкуването на тази разпоредба следва, че органът който създава обществена информация е този, който взема решение, съответно отказва достъпът до тази информация.

За да е налице задължение за предоставяне определена информация тя трябва да е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. Съдебната практика, позовавайки се на определението за термина "информация" според Българския тълковен речник, конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл.3 ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл, съдът приема, че със Заявление рег. №ЗДИ-21/02.12.2020 г. е поискан достъп до обществена информация съобразно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ, поради това че чрез исканата информация жалбоподателят би могъл да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ.

Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ. С оглед обхвата на заявения достъп до обществена информация, органът, който разполага с нея и който е следвало да се произнесе по подаденото искане за достъп до обществена информация е кмета на общината, до когото е отправено искането.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица, вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Преценявайки основателността на жалбата на основание доказателствата по делото и становищата на страните, съдът намира, че ответникът е нарушил разпоредбата на

чл.28, ал.2 ЗДОИ, като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Както се каза тази разпоредба задължава органите или изрично определените от тях лица да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл.38 ЗДОИ императивно задължава субектите по чл.3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Кмета на [община] е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по така подаденото от оспорващата заявление за достъп до обществена информация, като издаде или акт по чл.34 ЗДОИ, или акт по чл.38 ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление, Кмета на [община] е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

Предвид гореизложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, по чл.25, ал.2 ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация. За тази сума, предвид липсата на направено възражение за прекомерност, [община], обл. С., която е ЮЛ, чийто мълчалив отказ се отменя, следва да бъде осъдена да й заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Кмета на [община], обл. С. да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация рег. №ЗДИ-21/02.12.2020 г., подадено от И. Д. С. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община], обл. С. за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация рег. №ЗДИ-21/02.12.2020 г., подадено от И. Д. С. от [населено място] в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението.

ОСЪЖДА [община], обл. С. да заплати на И. Д. С. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

